

कृत्योः प्रविशो पुरुषं स्विषं क्रमेणाविश्वं लोकं प्रत्युखावी
भवतीति वाजसनेयके उक्तं तस्मात्सन्निक्रमिहोच्यते । इह
च प्रथमे प्रश्ने उक्तं नेत्यदिताऽधि प्रजाः प्रयन्तीति ।
तस्य चायस्यक्रमः । स गर्भोऽपि पञ्चमः परिणामविशेषः
आहुतिकर्मा समवायिनोनां अज्ञाशब्दावाच्यानाम्, उल्ला-
ष्टत उल्लेनेन जरायुणाऽऽहतो वेष्टितो दश वा नव वा
मासानन्तर्मातुः कुक्षौ ययित्वा यावता काष्ठेन न्यूनेना-
तिरिक्तेनानन्तरं जायते । उल्लाष्टत इत्यादिरैराग्वहे-
तोरिदमुच्यते । कष्टं हि मातुः कुक्षौ मूलपुरीष-
मातृपितृभ्यामादिपूषे तदुल्लिप्तस्य गर्भस्थोल्बाऽमुचि-
पूयाष्टतस्य वेष्टितरेतोऽमुचिवोजस्य मातुरशितपीतर-
सायुप्रवेशेन च विवर्द्धमानस्य निरुज्जयतिबलवीर्य-
तेजःप्रज्ञाचेष्टस्य ययनम् । ततो योनिद्वारेण पीछ-
मानस्य कष्टतरा निःसृतिर्जन्मेति वैराग्यं याह-
वति । सुहृत्तमम्यसह्य दश वा मासानतिदोषकालमनलः
ययित्वेति । स एवं जातो यावदायुषं पुनर्घटीयन्त्ववह-
ननागमनाय कर्म कुर्वन् कुलावचक्रयद्वा तिर्यग्भूमणाय
यावत्कर्मणोपात्तमायुस्तावज्जीवति । तमेवं क्षीणायुषं
प्रेतं मृतं दिष्टं कर्मणा निर्हिष्टं परलोकं प्रति । यदि
चेज्जीवन् वैदिके कर्मणि चाने वाधिकतस्मिन् मृतमितोऽ-
न्नादुपासादग्नयेऽग्न्यर्घमृत्वजो हरन्ति पुत्रा वान्यकर्मणे,
यत एव इत आगतोऽग्नेः सकाशाच्छ्रद्धायाहुतिक्रमेण,
यत च पञ्चभ्योऽग्निभ्यः सम्भूत उत्पन्नो भवति तस्मा एवा-
ग्नये हरन्ति सोमेव वेनिमग्निमापादयन्तीत्यर्थः भा० ।
एवं चन्द्रभावप्राप्तिप्रकारमुक्त्वा तत्प्राप्तिरुचुषं कर्मभेदं
प्रदर्श्य तत्र गतिप्रकारमाह “अथ य इमे ऋहस्याः
पाम इटापूर्ते दत्तमितुपासते ते धूममभि सम्भवन्ति,
धूमाद्वाति, रात्रेरपरपलम्, अपरपलाद्यान् पञ्चदक्षिणैति
मासांस्त्रासैते संवत्सरमभिप्राप्नुवन्ति, मासेभ्यः पितृलोकं,
पितृलोकादाकाशमाकाशाच्चन्द्रमसमेव सोमो राजा तद्दे-
वानामस्य तं देवा भक्षयन्ति । तस्मिन् यावत्सम्पातसुषि-
त्वाऽद्यैतमध्वानं पुनर्निवर्तन्ते” का० उ० । “अथेत्यर्चानर
प्रज्ञावमार्गो य इमे ऋहस्याः । पाम इति ऋहस्यानाम-
बाधारणं विवेकमरण्यवासिभ्यो व्याहृत्यर्थम् । यथा
वानपस्यपरिज्जाकामारण्यं विशेषणं ऋहस्येभ्यो व्याह-
ृत्यर्थं तद्वत् । इटापूर्ते इष्टमभिहोत्वादि वैदिकं कर्म
पूर्तं वापीकूपतडागारामादिकरणम् । दत्तं च बहिर्वैदि-
कमाग्न्यर्घ्येभ्यो इत्यसम्प्राप्तो दत्तम् इत्येवंविधं परिचरण-

परित्यागाद्युपासते इतिशब्दस्य प्रकारदर्शनाद्यत्वात् ।
ते दर्शनयजितत्वाद्धूमं धूमाभिमानिनीं देवतामभि-
क्ष्येन सम्भवन्ति प्रतिपद्यन्ते । तथाऽतिवाहता धूमा-
द्वाति रात्रिदेवतां, रात्रेरपरपलदेवताम्, एवमेव कृष्णपक्षा-
भिमानिनीम्, अपरपक्षाद्यान् पञ्चमासान् दक्षिणा दक्षिणां
दिशमेति सविता तान्, मासान् दक्षिणायनान् पञ्चमा-
साभिमानिनोर्देवताः प्रतिपद्यन्त इत्यर्थः । सङ्गचारिणी
हि षण्मासदेवता इति मासानिति बहुवचनप्रयोगस्तात्तु ।
नेते कर्मिणः प्रकृताः संवत्सरं संवत्सराभिमानिनीं
देवतामभिप्राप्नुवन्ति । कुतः पुनः संवत्सरप्राप्तिप्रसङ्गो
यतः प्रतिषिध्यते । अस्ति हि संवत्सरस्य प्रसङ्गोहो-
कस्यावयवभूते दक्षिणोत्तरायणे तत्तार्चिर्वादिमार्गप्रवृ-
त्तानामुदगयनमासेभ्योऽययिनः संवत्सरस्य प्राप्तिरुक्ता ।
अत इहापि तदवयवभूतानां दक्षिणायनमासानां प्राप्ति-
मुक्त्वा तदवयविनः संवत्सरस्यापि पूर्ववत्प्राप्तिरापक्षेयत-
त्वात्प्राप्तिः प्रतिषिध्यते नैते संवत्सरमभिप्राप्नुवन्तीति ।
मासेभ्यः पितृलोकं, पितृलोकादाकाशमाकाशाच्चन्द्रमसम् ।
कोऽसौ यक्षः प्राप्यते चन्द्रमाय एष दृश्यतेऽन्तरिक्षे सोमो
राजा ब्राह्मणानां तदन्नं देवानां तं चन्द्रमसमन्नं देवता
इन्द्रादयो भक्षयन्ति । अतस्ते धूमादिना गत्वा चन्द्रभूताः
कर्मिणो देवैर्भक्ष्यन्ते । नन्वनर्थायेष्टादिकरणं यद्यभूता
देवैर्भक्ष्येरन्, नैष दोषः अन्नमित्युपकरणमात्रस्य विव-
क्षितत्वात् । न हि ते कवलोत्क्षेपेण देवैर्भक्ष्यन्ते, किं
तर्ह्युपकरणमात्रं देवानां भवन्ति ते, स्त्रीपशुमृत्वादि-
वत् । दृष्टवाद्यशब्द उपकरणेषु स्त्रियोऽन्नं पशवोऽन्नं रा-
त्रामित्यादि । न च तेषां स्त्रीपशूनादीनां पुरुषोपभोग्यत्वे
ऽप्युपभोगो नास्ति । तस्मात्कर्मिणो देवतानामुपभोग्या अपि
सन्तः सुखिनो देवैः क्रीडन्ते । शरीरञ्च तेषां सुखोप-
भोगयोग्यं चन्द्रमण्डले व्याप्यमारभ्यते । तदुक्तं पुरा-
च्छ्रद्धाशब्दा आपोद्युलाकाग्नौ हुताः सोमो राजा स-
म्भवतीति । ता व्यापः कर्मसमवायिन्य इतरैश्च भूतैरनुगताः
द्युलोकं प्राप्य चन्द्रत्वमापन्नाः शरीराद्यारम्भिका इष्टाद्यु-
पासकानां भवन्ति । अन्यायाश्च शरीराद्युत्पन्नो हु-
तायामग्निना दह्यमाने शरीरे तदुत्था आपो धूनेन स-
ङ्गोद्धुं यजमानमावेष्ट्य चन्द्रमण्डलं प्राप्य कुशमृत्तिका-
स्थानीया बाह्यशरीरारम्भिका भवन्ति । तदारब्धेन च श-
रीरेणैष्टादिफलमुपभुञ्जामा आसते यावत्तदुपभोगनिमित्तस्य
क्षयः कर्मणः । सम्पत्तिं येनेति सम्पातः कर्मणः क्षयो या-